

таре не трѣба да измѣняватъ етимологическіѣ
часто за това,

1) За да увардатъ характеръ словопроизведе-
нія.

2) За да ся не отдалѣчатъ отъ старо-бъл-
гарскія ц е р к в н ы я .

3) Баде и мачно не проумѣва ни Росія-
нинъ, ни Сърбинъ ни Чехъ; а то не ѣ добро.

Азъ самъ ся заловилъ за перо не съ намѣ-
реніемъ да критикувамъ новораждающася българ-
ска писъменность, нъ съ намѣреніе да и протрѣ-
рѣжжъ, като на малко дѣте, кое едвамъ що може
да ся исправѣ на позѣ, нъ еще се клати въ
неизвѣстность грамматическѣ и орѳографическѣ.
Въ свършвѣтъ-е притурамъ една българскѣ пѣснь
проводена ми отъ Стояновича чрезъ Г. Г. Пал. и Апр.

С в а д б а р с к а .

Вода тече, вода тече по бѣло каманъ-е
По бѣло каманъ-е.

Чи кой тече, чи кой тече, вода да наеси
вода да наеси.

Стана тече, Стана тече водѣ да наеси
водѣ да наеси.

Чи кому я, чи кому на дигенъ заносѣ
на дигенъ заносѣ.

Стуяну я, Стуяну я на дигенъ заносѣ
на дигенъ заносѣ.

Да не рече, да не рече изгорѣхъ за вода
изгорѣхъ за вода .

Най да рече, най да рече изгорѣхъ за Стану
изгорѣхъ за Стану.

Тоѣжъ пѣтъ доволно. Други колко има ще си чакатъ свое врѣмя.

Юрій Венелинъ.